

Publicerad 2013-03-05 10:48 av Fiskinfluensan

Lita på mig

Vi leker dendär leken

Vi turas om att falla

In i varandras armar

Hon först

Jag fångar henne

Nu fångar jag henne

Ser ni inte

Hur jag fångar henne...?

Titta då

Min tur

Jag faller, faller

Slår i golvet, slår igenom det

Varför fångade hon mig inte?

Varför fångar hon mig inte?

Hon måste fånga mig nu!

Hon fångar mig, det är jag säker på

Men Julia

Du har ju inte ens börjat falla ännu

Så bara fall, fall

Men gör det behagfullt

Njut av det

För det är svårt att vara efterklok

Med bakhuvudet krossat mot ett golv

Och jag faller, vettskrämd och hoppfull

Hoppet ska vara det sista som lämnar människan

Och det stämmer nog, för även när jag låg där

Med en bestämd känsla av att mitt kranie nog inte var fullt så intakt som det borde

Så hoppades jag

Vi leker en annan lek

Eller tja, jag gör det

Arga leken

Med en vägg

Det känns som att den börjar vekna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fiskinfluensan med Poeter.se id #42714 innehar upphovsrätten